

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ -
ЛЬВІВСЬКИЙ КОЛЕДЖ «ІНФОКОМУНІКАЦІЇ»
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова Приймальної комісії
Відокремленого структурного підрозділу –
Львівський коледж «Інфокомунікації»
Національного університету
«Львівська політехніка»

Б.Т. Камінський

2018 р.

Програма

вступного випробування з дисципліни
«Українська мова»

для вступу на перший курс навчання
галузі знань **02** Культура і мистецтво, **17** Електроніка та радіотехніка
спеціальності **029** Інформаційна, бібліотечна та архівна справа
172 Телекомунікації та радіотехніка
освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст
на основі повної загальної середньої освіти
у 2018 році

РЕКОМЕНДОВАНО

Педагогічною радою
ВСП – Львівський коледж «Інфокомунікації»
НУ «Львівська політехніка»

від « 19 » березня 2018р.

Протокол № 6

РОЗГЛЯНУТО І СХВАЛЕНО

на засіданні циклової комісії
викладачів гуманітарних та
економічних дисциплін
ВСП - Львівський коледж
«Інфокомунікації»
НУ «Львівська політехніка»

від « 12 » березня 2018р.

Протокол № 8

Укладачі:

О.В. Вербовська – викладач, спеціаліст вищої категорії, голова циклової комісії гуманітарних дисциплін;

М.М. Кіндрат – викладач, спеціаліст.

Голова предметної екзаменаційної комісії з української мови ВСП - Львівський коледж «Інфокомунікації» Національного університету «Львівська політехніка»

С.З. Булик-Верхола – доцент кафедри української мови ІГСН

Програму розглянуто і схвалено на засіданні Приймальної комісії коледжу (Протокол № 3 від 20 березня 2018 року).

Відповідальний секретар
Приймальної комісії

Л.М. Куровська

Пояснювальна записка

Мова належить до найважливіших ознак людини. Вона є засобом і матеріалом формування й становлення особистості людини, її інтелекту, волі, почуттів та формою буття. Мова – це безперервний процес пізнання світу, його освоєння людиною. Мова є засобом спілкування між людьми, передавання власного досвіду іншим і збагачення досвідом інших.

Українська мова є державною мовою України. Це передбачає її пріоритетне використання в усіх сферах суспільного життя. Оволодіння українською мовою сприяє залученню до надбань культури українського народу, виробляє почуття впевненості у власних силах, допомагає свідомо мотивувати вибір майбутньої професії. Досконале володіння державною мовою – важлива умова формування особистості майбутнього молодшого спеціаліста, становлення його високодуховного, національно зорієнтованого світогляду як запоруки професійної кар'єри, передумови формування фахової компетенції. Найважливішим завданням освіти в Україні на сучасному етапі є прилучення молоді до національної культури на основі рідної мови.

Програму вступного випробування з української мови складено для осіб, які вступають на основі повної загальної середньої освіти для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста на підставі чинної програми з української мови 10-11 класів загальноосвітніх навчальних закладів (лист МОН №1/11-6611 від 23.12.2004р.) відповідно до Закону «Про загальну середню освіту» та Державного стандарту базової і повної середньої освіти.

У ній ураховано державний статус української мови, її суспільні функції, взято до уваги специфіку навчального предмета, що має виразні інтегративні функції, здатність справляти різнобічний навчальний, розвивальний і виховний впливи на абітурієнтів, сприяти формуванню особистості, готової до активної творчої діяльності у всіх сферах життя демократичного суспільства.

Основна мета вивчення рідної мови полягає у формуванні національно свідомої, духовно багатого мовної особистості, яка володіє вміннями й навичками вільно, комунікативно доречно користуватися засобами рідної мови – її стилями,

типами, жанрами в усіх видах мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо), тобто забезпечує належний рівень комунікативної компетенції. Зазначена мета передбачає здійснення навчальної, розвивальної і виховної функцій освітнього змісту навчального предмета.

Учасники вступних випробувань повинні знати та вміти:

- правильно писати слова з вивченими орфограмами;
- знаходити й виправляти орфографічні помилки;
- визначати спосіб творення слів;
- знати лексику української мови;
- розрізняти синоніми, омоніми, антоніми, пароніми, однозначні та багатозначні слова, пряме й переносне значення слів;
- розуміти і пояснювати образне значення фразеологізмів;
- застосовувати морфологічні норми української мови;
- вміти ставити розділові знаки за допомогою вивчених правил у простих та складних реченнях;
- дотримуватися норм мовленнєвого етикету.

Програма складається із пояснювальної записки, змісту дисципліни і рекомендованої основної та додаткової літератури.

Результати вступних випробувань для абітурієнтів, які мають спеціальні умови при вступі та вступають на основі повної загальної середньої освіти, оцінюються за шкалою 100-200. Критерії оцінювання знань та вмінь абітурієнтів сформовано в пояснювальній записці до пакетів екзаменаційних завдань.

ЗМІСТ ДИСЦИПЛІНИ

№ п/п	Роз діли	Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки абітурієнтів
1	2	3	4
	I	КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ І СПІЛКУВАННЯ	
1.1		<i>Поняття культури мовлення і спілкування. Спілкування як обмін інформацією. Професійне спілкування. Особливості усного й писемного спілкування. Діалог, монолог, полілог у професійному спілкуванні</i>	Абітурієнт: <i>розуміє</i> сутність спілкування як важливої форми взаємодії людей, розрізняє його види; <i>знає</i> особливості усного й писемного мовлення; монологічного й діалогічного, контактного й дистантного; <i>оперує</i> відомостями про мовлення і спілкування, зокрема професійне; <i>використовує</i> вербальні й невербальні засоби спілкування в різних видах мовленнєвої діяльності; <i>дотримується</i> норм культури мовлення; дотримується норм українського мовленнєвого етикету.
1.2		<i>Контактне й дистантне спілкування. Вербальні і невербальні засоби спілкування</i>	
1.3		<i>Мовленнєва діяльність. Рецептивні і продуктивні види мовленнєвої діяльності. Сприйняття, розуміння, відтворення, створення інформації.</i>	
1.4		<i>Вимоги до культури мовлення: змістовність, логічна послідовність, багатство мовних засобів, виразність, точність, доречність, правильність</i>	
1.5		<i>Особливості національного мовленнєвого етикету. Етичні норми мовленнєвої культури. Етика професійного спілкування.</i>	
	II	ПОГЛИБЛЕННЯ І СИСТЕМАТИЗАЦІЯ НАЙВАЖЛИВІШИХ ВІДОМОСТЕЙ З ОРФОЕПІЇ, ФОНЕТИКИ, ЛЕКСИКОЛОГІЇ, ФРАЗЕОЛОГІЇ, БУДОВИ СЛОВА, СЛОВОТВОРУ, МОРФОЛОГІЇ, СТИЛІСТИКИ	
2.1		<i>Рівні мовної системи. Функціонування в тексті основних одиниць мови: звуків мовлення, значущих частин слова, слів, словосполучень, речень.</i>	Абітурієнт: <i>знає</i> рівні мовної системи, визначає стилістичні функції в тексті звуків мови; значущих частин слова, слів, словосполучень, речень;
2.2		<i>Дотримання норм літературної</i>	

		<i>мови. Основні норми української літературної вимови.</i>	<i>використовує засоби милозвучності володіє нормами української літературної вимови, орфографічними нормами, стилістичними засобами фонетики; користується орфоепічним, орфографічним словниками.</i>
2.3		<i>Складні випадки правопису ненаголошених голосних, м'якого знака, апострофа. Стилiстичні засоби фонетики.</i>	
2.4		<i>Морфологічна будова слова. Основні орфограми в коренях, префіксах та суфіксах. Стилiстичні особливості значущих частин слова</i>	Абітурієнт: <i>визначає орфограми в значущих частинах слова; визначає способи творення слів, стилістичні засоби словотвору.</i>
2.5		<i>Творення слів. Стилiстичні засоби словотвору.</i>	
2.6.		<i>Абревіатури в науковому стилі.</i>	Абітурієнт:
2.7.		<i>Лексикологія. Зміни в лексичній системі української мови. Професійна лексика. Терміни. Власне українська лексика. Синонімічне багатство мови. Складні випадки слововживання. Роль фразеологізмів у професійному мовленні. Стилiстичні засоби лексикології та фразеології.</i>	<i>доречно використовує в мовленні лексичні одиниці — професійні, слова, терміни, власне українську лексику, синоніми як засоби урізноманітнення й увиразнення мовлення, фразеологізми в професійному мовленні;</i>
2.8.		<i>Словники й довідкова література. Електронні словники. Роль Інтернету в мовній і мовленнєвій освіті.</i>	<i>визначає стилістичні функції лексичних і фразеологічних одиниць; користується довідковою літературою й лексикографічними виданнями, електронними словниками, мережею Інтернет в оволодінні мовою й мовленням; укладає термінологічні словнички на основі тлумачного, галузевих словників.</i>
2.9.		<i>Система частин мови. Рід відмінюваних і невідмінюваних іменників, їх стилістичні особливості. Особливості вживання назв за професією, посадою, званням тощо. Стилiстичні засоби морфології.</i>	Абітурієнт: <i>доречно використовує в мовленні різні частини мови; визначає й комунікативно доцільно вживає в мовленні</i>

		Варіанти відмінкових форм. Кличний відмінок іменника.	стилістичні можливості частин мови; <i>дотримується</i> норм літературної мови; <i>аналізує</i> писемне мовлення; <i>удосконалює</i> правописну грамотність.
	III	КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ І КОМУНІКАЦІЯ	
3.1		<i>Поняття комунікації як діяльності учасників спілкування з метою інформаційного обміну та взаємовпливу. Усне й писемне ділове спілкування. Дотримання ознак культури мовлення – важлива передумова ефективної комунікації. Комунікація в професійній сфері. Особистість і комунікативна діяльність. Комунікабельність як риса характеру людини. Етика професійного спілкування.</i>	Абітурієнт: <i>знає</i> поняття комунікації, ділового спілкування; <i>дотримується</i> вимог культури мовлення з метою ефективної комунікації; <i>моделює</i> ситуації професійного спілкування з дотриманням етики професійного спілкування.
3.2		<i>Модель вербальної комунікації: адресант (автор висловлювання), повідомлення, створене в певних умовах спілкування, адресат (той, кому адресоване повідомлення). Використання вербального й невербального коду (засобу передачі інформації) в комунікації. Міжкультурна комунікація і професійна діяльність. Універсальне й національне в міжкультурній комунікації. Символіка в міжмовній комунікації</i>	Абітурієнт: <i>знає</i> особливості міжкультурної комунікації, ураховує їх під час спілкування; <i>уникає й виправляє</i> комунікативні помилки під час спілкування.
	IV	ПОГЛИБЛЕННЯ І СИСТЕМАТИЗАЦІЯ НАЙВАЖЛИВІШИХ ВІДОМОСТЕЙ З СИНТАКСИСУ, ПУНКТУАЦІЇ, ЛІНГВІСТИКИ ТЕКСТУ І СТИЛІСТИКИ	
4.1		Найважливіші відомості з синтаксису і пунктуації: словосполучення і речення, синтаксичні зв'язки в них. Класифікація речень за будовою. Стилiстичні особливості простих і складних речень. Синтаксичні норми.	Абітурієнт: <i>визначає</i> стилістичні особливості синтаксичних одиниць; <i>аналізувати</i> словосполучення і речення з погляду їх структури і комунікативного
4.2		Особливості вживання в мовленні	

	односкладних і двоскладних, поширених і непоширених, повних і неповних, ускладнених і неускладнених простих речень. Інтонування різних видів простих речень.	призначення, доречно використовує в усному й писемному мовленні словосполучення і речення; <i>дотримується</i> синтаксичних норм; <i>здійснює</i> редагування тексту з пунктуаційними помилками.
4.3	Особливості вживання в мовленні різних видів складних речень.	Абітурієнт: <i>здійснює</i> синтаксичний і пунктуаційний аналіз речень з метою обґрунтування постановки розділових знаків.
4.4	Інтонування різних видів складних речень. Синтаксичний аналіз. Основні пунктограми в простому і складному реченнях, у реченнях з прямою мовою та в діалозі. Пунктуаційний аналіз. Способи цитування.	Абітурієнт: <i>використовує</i> цитати у власному усному й писемному мовленні.
4.5	Текст як середовище функціонування мовних одиниць. Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Текст у професійному спілкуванні.	
4.6	Зміст і будова тексту. Складне синтаксичне ціле. Актуальне членування речення. Способи зв'язку речень у тексті.	Абітурієнт: <i>оперує</i> основними поняттями лінгвістики тексту, переробляє тексти відповідно до визначеної мети;
4.7	Класифікація текстів за сферою використання, метою, структурними особливостями. Види текстів у діловому, професійному мовленні. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення.	<i>виділяє</i> в тексті складне синтаксичне ціле, здійснює актуальне (комунікативне) членування речення, визначає способи зв'язку речень у тексті; аналізує тексти різних стилів, типів і жанрів;
4.8	Основні види переробки тексту.	<i>переробляє</i> тексти відповідно до отриманого завдання.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

ОСНОВНА:

1. Дудка О.О., Шевелева Л.А. Український правопис. Практикум. 5-11 класи. – В-во «Гімназія», 2011.
2. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: Підручник (рівень стандарту). – В-во: «Генеза», 2010.
3. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів: навчальний посібник. - К.: Вища школа, 2007.
4. Пентиліук М.І., Гайдаєнко І.В. Українська мова: Підручник. – К.: Освіта, 2009.
5. Юшук І.П. Українська мова. Практикум з правопису української мови. - К.: Освіта, 2007.
6. Український правопис. - К.: Наукова думка, 1995.
7. Збірник тестових завдань з української мови та літератури літератури: Посібник для підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання випускників середніх шкіл і вступників до Національного університету «Львівська політехніка» / Укл.: Г.Л. Вознюк, І.П. Василюшин, І.Б. Ментинська. – Львів, 2013. – 476 с.

ДОДАТКОВА:

1. Авраменко О.М. Українська мова. Довідник. 1500 завдань у тестовій формі. 5-11 класи. – В-во «Грамота», 2010.
2. Дудка О.О., Шевелева Л.А. Українська мова. Комплексний довідник. 5-11 класи. – В-во «Гімназія», 2011.
3. Зубков М. Українська мова. Універсальний довідник. - Харків: ВД «ШКОЛА», 2009.
4. Новий довідник: Українська мова. Українська література. - К.: ТОВ «КАЗКА», 2008.
5. Орфографія української мови: просто про складне / Радченко І. - К.: Шкільний світ, 2008.
6. Плющ М.Я., Грипас Н.Я. Граматика української мови в таблицях: навчальний посібник. - К.: Вища школа. - 2004.
7. Шкурятяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова: Модульний курс: Навч. посібник. - К.: Вища школа, 2007.